

Finnish
Turning Northward
61-0129

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Pohjoista kohti

Phoenix, Arizona, USA

29.1.1961

Pohjoista kohti

¹ ...?... vilustunut. Saatana ojensi sen minulle, ja minä ojensin sen takaisin hänelle. Hän ojensi sen minulle, ja minä annoin sen hänelle. Ja sillä lailla se jatkui siihen asti, että tuli aika mennä vihkimään rukoushuone, ja sitten lopulta pääsin hänestä eroon ja lähdin vihkimään rukoushuonetta.

Seisoessani tämän laatikon päällä nyt iltapäivällä... Se palauttaa minut aikaan, jolloin äiti pani minut laatikon päälle tiskaamaan astioita. Toivoisin, että me teemme saman asian tänä iltapäivänä, joten Jumalan siunausta.

² Muutama ilmoitus, ilmoitusasia, joka minun piti tuoda Houstonissa yhtenä päivänä. Minulle annettiin pikku paperi, jossa sanottiin että: "Ilmoittaisitko, että veli Van Heuf... Heus, ja W. P. Pinse ovat Phoenixissa, Arizonassa, helmikuun 27. maaliskuun 5. päivään." Pitäkääpä se mielessänne.

Ja nyt, luulisin, huomenillalla, että veli Oral Robertsin pitäisi puhua täällä. Täällä samassa auditoriossako? Illallisilla. Ja veli Oral on Jumalan mestariteos saarnatuolissa. Loistava Jumalan mies, uskon mies. Olen varma että on hyvä tulla kuuntelemaan veli Robertsia huomislana.

Ja sitten aamiainen aamulla ja niin edelleen, on monta... monilla on... Olen jo nähnyt verhojen takaa monen saaneen liput ja niin edelleen. Hienoa. Olemme aina onnellisia ollessamme näissä kokouksissa.

³ Tiedän, että jotakin on tulossa sen jälkeen, kun minä olen lopettanut puhumisen–jonkinlainen kokous. Minä koetan leikata sanani niin lyhyiksi kuin mahdollista. Ensiksikin ääneni on vähän käheä, ja seuraava asia painaa päälle, ja te olette olleet täällä jo kaksi tuntia. Tiedän, että olette väsyneitä.

Nyt, huomenna tai ensi sunnuntaina, jos Herra suo (ensi sunnuntai on 5. helmikuuta), ensi sunnuntai-iltana Assemblies of Godissa, Tucsonissa, me rukoilemme sairaitten puolesta. Ensi sunnuntai-iltana, puoli seitsemästä lähtien, Tucsonissa, Arizonassa. Ja sitten me matkustamme sieltä länsirannikolle... ja sieltä Los Angelesista alas–Long Beachiin, luulisin; sitten Bakersfieldiin seuraavaan jumalanpalvelukseen, sitten jatketaan itään. Jos Jumalan tahto on, toivon meneväni Zürichiin samaan aikaan kun nämä miehet ovat siellä sekä Jerusalemiin. Haluaisin kerran mennä Jerusalemiin ja nähdä maan, jossa Herra on ollut.

Haluan tervehtiä monia hyviä ystäviäni täällä tänä iltapäivänä. Näen veli Magnasonin ja veli Rhodesin, niin monia täällä joka puolella. Veisi aikamoisen ajan mainita heidät kaikki nimeltä. Ja seisoessani täällä vain muutama hetki sitten näin pienen veli Smithin nousevan ylös ja kietovan kätensä ympärilleni–mikä ihana toveruuden hetki.

⁴ Nyt, lukiessamme Kirjoituksia, haluaisin ottaa tekstikseni, jos sitä voi siksi kutsua, 3. jae 2. luvusta 5. Mooseksen kirjasta:

Te olette jo tarpeeksi kauan kierrelleet tässä vuoristossa; kääntykää nyt pohjoista kohti.

Haluaisin puhua aiheesta: *Pohjoista kohti.*

Israelille on täytynyt olla vaikeaa ajatella Luvaton maan olevan 40 vuoden päässä siitä, missä he seisoivat Punaisenmeren toisella puolella, kun he olivat vain muutaman päivämatkan päässä siitä huutaessaan, tanssiessaan ja riemuitessaan. Se oli ainoastaan hyvin lyhyt aika. Autolla te voisitte ajaa sinne puolelatoista tunnissa. Kävellessä te suoriutuisitte siitä helposti

parissa päivässä, kolmessa–neljässä tai jotakin sinne päin. Olisitte voineet jatkaa Luvattuun maahan.

Ja ihmiset ajattelivat, että he melkein jo olivat siellä ja he pitivät isot juhlat huutaen ja kiittäen Jumalaa, ja näkivät, mitä Jumala oli heidän puolestaan tehnyt, ja kuinka se... Olisi ollut vaikea saada heidät uskomaan, että he olivat 40 vuoden päässä tuosta lupauksesta, täydestä Jumalan lupauksesta, jonka Hän oli heille antanut.

⁵ Armo oli järjestänyt heille suuria asioita. Armo oli järjestänyt heille pääsiäislampaan. Armo oli järjestänyt heille profeetan. Ja armo oli järjestänyt heille enkelin. Pääsiäislammas oli heidän syntejään varten. Profeetta oli heidän kasvattajansa. Enkeli oli heidän oppaansa. Armo oli tarjonnut heille kaiken. Mutta siitä kaikesta huolimatta ihmiset halusivat lain.

Ja tämä armo oli järjestänyt heille poispääsyn Egyptistä ennen kuin heillä oli minkäänlaista lakia. Sitten armo oli varannut heille yhden suurimmista herätyksistä, mitä koskaan on ollut. Tässä herätyksessä oli nähty Jumalan suuria voimia. Tässä herätyksessä oli nähty auringon paistavan, kun koko muu maailma oli pimeydessä. Tässä herätyksessä oli nähty Jumalan väkevän käden vapauttavan viattomia ihmisiä ja tuovan heidät orjuudesta vapauteen. Ja tässä herätyksessä, ihmisten ylitettyä Punaisenmeren, he näkivät kaikki vihollisensa takanaan kuolleina Punaisessameressä. Miksi ihmiset halusivat lisätä siihen jotakin?

⁶ He olivat lähes kuten meidän helluntailaiset isämme vähän yli 40 vuotta sitten, nähtyämme samat asiat, jotka he näkivät, yhden mahtavimmista herätyksistä, mitä seurakunnalla on koskaan ollut, nähden jumalallista parantamista, ihmisten vapautumista orjuudesta, kirkkokuntien kahleista ja sitä rataa, ja tulevan tuoduiksi ulos vapauteen. Armo oli tarjonnut ihmisille kaiken, mitä he tarvitsivat, enkelin johtamaan heitä, profeettoja ja suuria miehiä.

⁷ Olen kuullut sanottavan, että taannoin Azusakadun kokouksissa, kun niitä oli täällä Kaliforniassa, ihmisistä oli häpeällistä, kun laulukirjat tulivat seurakuntaan. Ihmiset lauloivat Hengessä. He lauloivat, mitä Henki heille antoi. He tanssivat Hengessä. Heillä oli suurta aikaa. Ja he odottivat Jumalan Sanan erottavan heidät heidän synneistään pyhyudessa, ja ihmiset tiesivät siirtyneensä kuolemasta elämään. Mikä herätys heillä olikaan noin neljäkymmentä vuotta sitten!

Mutta kuten Israelkin teki, niin meidän isämmekin tekivät kohtalokkaan virheen–yhden asian, joka piti heidät erämaassa vielä 40 vuotta. Huomaamme, että sen sijaan, että he olisivat olleet tyytyväisiä siihen mitä heillä oli ja mitä Jumala oli heille tehnyt, ja nähtyään Hänen kätensä tekoina armon hedelmien tarjoavan heille kaiken, mitä he tarvitsivat–niin, etteivät he tarvinneet edes laulukirjaa... Kunpa olisin nähnyt sen noina aikoina.

⁸ Mutta Israel, noiden asioiden jälkeen luonnollinen Israel... Tämä on hengellinen Israel. Aivan kuten Jumala vei kansansa Luvattuun maahan luonnollisesti, Hän vie seurakuntansa Luvattuun maahan hengellisesti. Ja ihmiset olivat matkalla ja heillä oli hienoa aikaa, mutta silti he... Armon järjestettyä heille kaiken mitä tarvittiin, silti he halusivat tehdä jotakin itse, jotakin millä näyttää Jumalalle, että heillä itsellään oli jotakin tekemistä asian kanssa.

Ja se oli se, joka... Seurakunnan tullessa tuohon tilaan he aina menettävät sen. Ja kun sinä yrität, tai minä yritän, tai kuka vain yrittää panna kätensä Jumalan työhön tai lisätä siihen jotakin tai ottaa siitä jotain pois... Meidän on jätettävä se sellaiseksi, jollaisena Jumala sen meille antoi. Antakaa herätyksen liikkua sillä tavalla kuin Henki liikkuu.

⁹ Nämä ihmiset olivat vain kahdeksan tai kymmenen päivän päässä Jumalan täydellisestä lupauksesta, jos he olisivat vain seuranneet Pyhän Hengen johdatusta. Nuo ihmiset nykyaikana, meidän isämme, olivat vain muutaman päivän päässä Jumalan lupauksen täyteydestä, jos he

vain olisivat menneet eteenpäin ja seuranneet Pyhän Hengen johdatusta. Mutta meidän piti tehdä jotain samanlaista kuin silloin tehtiin.

Kohtalokkain virhe, jonka Israel teki, tapahtui I Moos. 19. Kun armo oli antanut ihmisille kaiken tämän ja antanut herätyksen, ihmiset silti halusivat lain. Siitä huolimatta he halusivat [originaali: “olisi voinut olla”– suom. huom.] kouluja, teologisesti koulutettuja sananpalvelijoita, aivan kuten kaikki muut ihmiset, jotakin jonka kanssa vouhottaa, jotakin jolla erotella toiset toisistaan, rikkoa yhteys tai veljeys. “Me uskomme tähän”, ja “Me uskomme siihen.” Jos he olisivat antaneet asian mennä Jumalan tavalla, kaikki olisi mennyt hyvin.

¹⁰ Mutta me yritämme aina työntää siihen omia käsityksiämme silloin, kun me ujutamme käsityksiämme tai laitamme omaa teologiaamme Jumalan Henkeen ja se karkottaa Jumalan Hengen. Sillä lailla asia oli silloin. Oltiin kyllä matkalla, mutta silti ihmiset halusivat jotakin, mitä he voisivat tehdä itse.

Kaiken touhuilunsa kautta ja kotkotustensa takia ihmiset saivat huomata, että he ajoivat Jumalan Hengen luotaan. Se oli valtava virhe. Oli valtava virhe, kun meidän isämme tekivät saman asian. Alussa, kun Pyhä Henki lankesi Azusakadulla ja monin paikoin maailmassa, jos me olisimme antaneet sen vain mennä eteenpäin Hengen johdossa–pitäneet maailman ulkopuolella, vain jatkaneet ja antaneet Pyhän Hengen johtaa– olisimme jo perillä Luvatussa maassa. Mutta me olemme olleet noin neljäkymmenen vuoden päässä siitä. Aivan kuten hekin, niin mekin olemme tehneet.

Seurakuntaan tuli jotakin, jokin toinen asia, ja me halusimme itsellemme nimen sen sijaan, että olisimme vain menneet eteenpäin rakastaen veljiä, jatkaen eteenpäin. Miksemme vain anna asian olla? “Jokainen taimi, jota minun Taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, revitään irti joka tapauksessa.” Niinpä mitä hyötyä siitä on, jos me vetelemme kirkkokunnallisia rajoja pitääksemme toisen kaverin ulkona? Se on sitä, että jokin erotetaan aidalla.

¹¹ Eräs pikku tarina menee tähän tapaan, että... Ehkä sitä ei ole asiallista lausua saarnatuolista Hengellä täytetylle ihmisjoukolle, jolle minulla on kunnia puhua. Mutta on kertomus, jossa kaksi apinaa istui puussa ja katseli toinen toistaan. Ne katselivat alas ja näkivät siellä ihmispoloisia ja sanoivat: “Ihmiset, eivätkö he olekin surkeita? Ja sitten he sanovat polveutuvansa meistä. He ovat erehtyneet. Minä en ikinä aitaisi kookospalmuani estääkseni apinaveljiäni syömästä samoja kookospähkinöitä, joita minäkin syön.” Ymmärrätekö? Sellaisia ovat ihmiset. Seurakunta on aina ollut sellainen.

¹² Kerran, kun Israel halusi toimia niin kuin muutkin kansakunnat, he halusivat kuninkaan. Ihmiset halusivat Samuelin antavan heille kuninkaan. Samuel kertoi heille: “Se ei tule toimimaan. Jumalahan on teidän kuninkaanne. Pitäkää Jumala kuninkaananne.”

Mutta ihmiset halusivat kuninkaan, koska he halusivat toimia niin kuin filistealaiset ja muut kansat ottaen mallia maailmasta, sen sijaan, että olisivat pitäneet Jumalan kuninkanaan.

Samuel sanoi heille... Jumala sanoi Samuelille... Samuel, heidän vanha uskollinen profeettansa kutsui ihmiset koolle ja sanoi: “Olenko minä koskaan sanonut teille mitään Herran nimessä kuin sen, mikä on tapahtunut? Olenko koskaan sanonut Herran nimessä mitään, mikä ei olisi toteutunut? Olenko milloinkaan pyytänyt teiltä rahaa tai ottanut teiltä jotakin?”

“Ei, et sinä ole kerjännyt meiltä rahojamme...” Israel sanoi, “tai sanonut meille mitään Herran nimessä, mikä ei olisi sitten tapahtunut. Mutta kuitenkin me haluamme kuninkaan joka tapauksessa.”

¹³ Näettehän, ihminen haluaa aina tehdä jotakin itse. Hän haluaa osoittaa arvovaltansa. Hän haluaa näyttää, miten suuri hän on tai kuinka erilainen johonkin toiseen tai muihin ihmisiin verrattuna. Silloin Jumala lähtee pois kuvasta, juuri niin.

Kuten Israel oli ja on aina ollut, juuri niin kuin se oli silloin, siihen kuului sekalaista joukkoa. Jotkut heistä halusivat tiettyä asiaa, toiset toista. Ja sillä tavalla asia on nykyään, ja useimmiten se, joka on toisella puolella voittoa, kun...

Nikean kirkolliskokouksen laita oli samoin, kun seurakunnat muodostettiin. Yksi halusi yhtä, toinen toista. Pieni helluntailaisporukka työnnettiin ulos. Organisaatio otti vallan.

¹⁴ Ja nikolaiittojen teoista tuli Nikean kirkolliskokouksen jälkeen oppi. He muodostivat oman uskonsa, heidän omat miehensä ottivat... "Niko", kuten sanoin yhtenä päivänä, tarkoittaa "kukistaa." "Nikolaiitat" tarkoittaa "kukistaa maallikot", ja asettaa kaikki pyhyys yhteen mieheen. Tee mitä haluat, ja maksa seurakunnalle rahaa, ja anna ihmisen suorittaa syntien anteeksianto, ja anna hänen rukoilla ja niin edelleen.

Se ei ole Jumalan tahto. Jumalan Sana lähtee kaikkien maallikoiden keskuudesta pois. Sinä olet yksilö. Jumala toimii Israelin kanssa kansakuntana, te olette yksilöitä. Meidän on jokaisen vastattava Jumalan edessä synneistämme.

¹⁵ Ja me näemme, että tuo sekalainen sakki... no... tämä on... Iisakin ja Rebekan kaksi poikaa edustaa koko maailmaa. Aina kun on herätys, syntyy kaksoset. Aina kun on herätys, kaksoset syntyvät. Eesau ja Jaakob olivat kaksoset. Toinen oli maailman mukainen, toinen hengellinen.

Eesau oli aivan yhtä hyvä poika kuin Jaakobkin, jos vain katsoitte häntä. Hän halusi hoitaa vanhaa sokeaa isäänsä, joka oli profeetta. Luulisin hänen olleen moraalisesti oikein hyvä poika. Mutta... ja hän auttoi töissä. Ja kenties Jaakob oli mammanpoika, joka roikkui äitinsä helmoissa, ja me kutsuisimme hänyä nynnyksi. Ja Eesauta rakastettiin, maailman mies, luonnollinen eikä piitannut esikoisoikeudesta yhtään.

¹⁶ Mutta Jaakobille ei merkinnyt mitään, kuinka hän sen hankki, hänen mielessään oli vain yksi asia, ja se oli tuo esikoisoikeus. Ei ollut mitään väliä, mikään muu, tai miten hän sen saisi... Samoin on Hengestä syntyneiden seurakuntien laita. Kun katolisella kirkolla oli herätys, kun Lutherilla oli herätys, kun Wesleyllä oli herätys, Knoxilla, Calvinilla ja kaikilla läpi aikojen, aina tuli kaksoset. Ja kun helluntailaisilla oli herätys, siitä tuli kaksoset. Kun Mooseksella oli herätys Egyptissä, siitä syntyi kaksoset, sekakansa: yksi... yksi kuin maailma, joka toimii niin kuin maailma, on aivan kuin maailma ja ottaa sanomansa mallin maailmasta. Muut eivät piittaa siitä, mitä maailma sanoo, miten loistavalta se vaikuttaakin, tai miten vähän loistavalta se vaikuttaa, heillä on yksi yhteinen piirre, se on esikoisoikeudesta kiinnipitäminen, Jumalasta kiinnipitäminen. Sillä tavoin se on aina ollut. Ja niin juttu on tänäänkin, ystäväiseni, pitää kiinni esikoisoikeudesta.

Jaakob, hän... ei välittänyt, miten paljon häntä kutsuttiin ämmäksi, kuinka paljon... miten... miten hän saisi sen, kunhan saisi. Sillä tavalla asia on tänäänkin. Sillä ei ole väliä hengelliselle ihmiselle. Nyt... monta kertaa seurakunnat tekevät myönnytyksiä. Ja niin mennään siihen, että vain kätellään saarnaajaa.

¹⁷ Kuten David DuPlessis sanoi vähän aikaa sitten, että Jumalalla ei ole lastenlapsia. Se on totta. Meidän helluntaiseurakuntamme tuovat lapsensa mukanaan ja panevat heidät istumaan paikoilleen ja tekevät heistä seurakunnan jäseniä. He eivät todellakaan käy tuota uudestisyntymisen prosessia läpi, eivätkä täyty Pyhällä Hengellä, ja ole omillaan. Me vain tuomme heidät seurakuntaan.

Ja mitä sillä saadaan aikaan? Porukka pystytukkaisia rickyjä ajamassa pitkin katuja aivan kuten muu maailma, naisilla leikatut hiukset, meikkiä naamalla ja kaikkea muuta—se on häpeäyrittää ottaa mallia maailmasta sen sijaan että mentäisiin hengellisen näkökannan mukaisesti.

¹⁸ Meillä on ollut isoja liikkeitä suurensuurissa seurakunnissa, jotka yrittävät olla isompia kuin naapuri, niitetään kaveri pois tieltä ja työskennellään vain oman organisaation hyväksi,

kirkkokunnan. Ja mitä olemme saaneet aikaan? Saamme kuoriutumaan joukon risteytettyjä ihmisiä uudestisyntyneiden Jumalan lapsien sijasta. Näin on.

Risteytys on yksi tämän maailman turmioista. Risteymä ei ikinä voi risteytyä uudestaan. Kun muuli on kerran syntynyt, se ei voi olla muu kuin muuli. Sitä se on. Se on syntynyt–muuliksi. Se on puoliverinen. Se on hevosen ja aasin väliltä. Se ei tiedä kuka sen isä tai äiti on, mistä se tuli tai mihin se on menossa. Se on niin tietämätön kuin vain voi olla. Siinä ei ole minkäänlaista lempeyttä. Sille voi puhua, ja se vain lykkää korvat eteenpäin ja hignahtaa: “hii–haa”, isot korvat tanassa.

Joskus tulen paikalle ja saarnaan monille noille muuleille, jotka eivät tajua Jumalasta sen enempää kuin hottentotti Egyptin yöstä. Ne panevat korvansa törölle ja sanovat: “Ihmeiden aika on ohi. Ei sellaista ole.” Se on sekamuoto. Se kuuluu ehkä helluntailaisorganisaatioon, joka... Voi kuulua mihinkä tahansa organisaatioon, mutta uudesti syntynyt mies ja nainen...

¹⁹ Jos jotain, niin minä rakastan risteytettyä hevosta... tai siis ei risteytettyä hevosta, vaan tosi lempeää kantakirjahevosta. Minä pidän alkuperäisestä helluntaikokemuksesta. Joku, joka tietää mistä tulee, mikä otti hänestä kiinni ja tietää mihin on menossa, joka on lempeä ja suloinen Pyhän Hengen kanssa... Jolla on rajat ylittävää sietokykyä ja ystävyyttä, ja joka voi paiskata kättä kenen veljen kanssa tahansa ottaen hänet saman valtakunnan kansalaisveljeksi.

Miten hän sitten onkin kastettu, tai vihmottu, tai valeltu... tai mitä hän tekeekään, tai vaikka heiluttelee päätään tai hyppelee tai mitä hän sitten onkin tehnyt, hän olisi kaikesta huolimatta veli. Jos hänellä on Pyhä Henki, hän on sinun veljesi. Ja todellinen syntyperäinen, uudestisyntynyt helluntailaismies tai –nainen, joka uskoo koko sydäimestään, ja se on...?... Varmasti...?...

²⁰ Näistä kaksosherätyksistä toinen saa aikaan miehen, joka haluaa olla älykkö, haluaa olla oppinut. Sellainen haluaa vältellä koko kysymystä uudesta syntymästä. Seurakunta haluaa vältellä sitä. Nykyään seurakuntaan otetaan ihmisiä kastamalla, asettaa heidät seurakuntaan kasteen kautta. Te voitte liittää heidät seurakuntaan vesikasteella, mutta ette koskaan voi asettaa heitä Kristukseen vesikasteella. Ihmisen pitää syntyä siihen Hengen kautta. Näin se on.

Kuten usein olen sanonut, sanon taas. Riippumatta mistä syntymästä on kyse, jokainen syntymä on yksi sekamelska. Tapahtuipa se sikolätissä tai pinkiksi sisustetussa sairaalan huoneessa, se on sekamelska. Ja niin on uusi syntymäkin oikea sekamelska. Se saa sinut tekemään asioita, joita et ikinä olisi edes ajatellut tekeväsi. Se panee sinut itkemään, parkumaan, huutamaan ja nostamaan kätesi ylös ja tekemään kaikenlaisia juttuja ja kaikkea muuta ja sitten käyttäydyt häpeällisesti muodollisen, tärkeilevän joukon silmissä. Mutta sinä et piittaa siitä, kunhan saat syntymän.

²¹ Teidän on synnyttävä...?... Se tarkoittaa sitä, että synnyttään uudesti, tullaan uuteen syntymään. Tullaan paikkaan, jota ihmiset yrittävät väistää jäseneksi ottamalla, ja yritetään voittaa kaveri: “Meidän organisaatiomme on paljon edistyneempi kuin muut.” Sillä ei ole mitään merkitystä, ei mitään!

Ainoastaan Jumalan valtakunnalla on merkitystä. Me työskentelemme vain yhdelle taholle. Jos kuulun Baptistikirkkoon, Assembliesiin, tai ykseysläisiin tai kolminaisuuslaisiin, tai viiseysläisiin tai mihin tahansa. Me haluamme työskennellä yhden periaatteen pohjalta: että meidän taivaallinen Isämme saisi uudestisyntyneitä lapsia tuohon valtakuntaan tuolla ylhäällä. Sen ulkopuolella me teemme turhaa työtä. Me vain yritämme saada aikaan jotain jollekin ihmistekoiselle laitokselle, joka tulee kaatumaan yhtä varmasti kuin kaksi plus kaksi on neljä. Sen täytyy kaatua, se on ihmisestä. Sen täytyy. Vain Jumalan asiat kestävät.

Minulla ei ole mitään niitä vastaan. Ne ovat ihan hyviä ja hienoja, mutta kun vedetään noita raja-aitoja, ettemme voi olla ystäviä toisen kaverin kanssa, niin silloin juuri on menty metsään. Olen ilmoittanut ja sanonut, etten pidä organisaatioista. Minä pidän ihmisistä organisaatioissa, mutten... Järjestöt ovat ihan OK, kunhan ei piirretä jotakin piiriä ja sanota: "Me uskomme tähän ja sinä... te muut, pysykää erossa tästä. Emmekä me tee yhteistyötä tuon liikemiesryhmän kanssa tai mitään, niin kauan kuin he tykkäävät tuon toisen organisaation meiningistä..."

²² Heti kun aletaan olla järjestö, minä lähden siitä. Juuri näin se on. Minä en usko sellaiseen asiaan. Minä uskon, että me olemme veljiä, pidämme yhteyttä ja seuraamme Hengen johdatusta. Aivan täsmälleen sellaisena minä pidän siitä.

Sekalainen sakki. Heillä oli laki. Ihmiset menivät Siinain vuorelle saamaan lain, että kaikilla voisi olla tohtorin titteli, FT, OTT ja PST ja kaikenlaisia t:itä. Ja niinpä se vei heidät vaikeuksiin.

²³ Laki hoiti tehtävänsä. Se oli omana aikanaan oikein. Laki toimi oikein, omana aikanaan se palveli tarkoitustaan. Niin ovat kirkkokunnatkin toimineet. Ne täyttävät oman tarkoituksensa. Mutta muistakaapa, laki ei vienyt ihmisiä Luvattuun maahan. Joosua vei heidät, armo, ei laki.

Eikä yksikään kirkkokunta tule, mikään kirkkokunta ole koskaan vienyt mennessään Jumalan seurakuntaa. Jumalan armo, joka on vuodatettu sydämiimme Pyhän Hengen kasteen kautta, tulee viemään meidät Luvattuun maahan–Jumalan siunausten täyteyteen. Vie varmasti. On tehty kohtalokas virhe näitä asioita tehtäessä.

Se hoiti tehtävänsä, oli oikein hyvä, mutta tuli aika jolloin se ei ollut enää hyväksi. Jumala antoi sen kuolla, jotta Hän saattoi ottaa armon ja viedä ihmiset yli ja panna heidät paikoilleen Luvattuun maahan. Samoin Jumalan armo asettaa jokaisen jäsenen, profeetat, opettajat ja niin edelleen. Ei... Kirkkokunta ei voi tehdä sitä. Teillä voi olla joukko vanhimpia panemassa kätensä päälleen, eikä se merkitse sen enempää kuin veden kaataminen päälle. Pyhän Hengen pitää "erottaa minulle Paavali ja Barnabas." Tarvittiin Pyhä Henki erottamaan mies tai nainen ja asettamaan heidät sinne... paikalleen...?... Kristuksessa. Se on totta.

²⁴ Me tiedämme, että sieltä matkattiin Kades-Barneaan. Kades-Barneassa he tekivät kohtalokkaimman virheen, mitä koskaan on tehty. Israel teki todellisen virheen tullessaan Kades-Barneaan.

Heillä oli, silloin oli kaksitoista erilaista johtajaa, kaksitoista erilaista ryhmittymää. Ja heidät lähetettiin vakoilemaan luvattua maata, katsomaan mitä he voisivat saada... jotakin tietoa maasta. Sitten palattuaan takaisin huomaamme, että kymmenen heistä sanoi: "Sitä on mahdotonta valloittaa. Me emme yksinkertaisesti kykene siihen. Se on aivan ylivoimainen homma. Me olemme vain pikkuruisia heppuja heidän rinnallaan. Me näytämme aivan heinäsiirkoilta."

Mutta kahdella heistä oli todiste. He olivat käyneet todella jossakin. Ja palattuaan heillä oli tuon maan hedelmiä. He palasivat ilmoittamaan, että olivat olleet siellä ja toivat todisteen siitä, että se oli hyvä maa. No, sehän on suunnilleen sitä, mitä me saamme herätyksestä–noin kaksi joka haudonnasta. Kyseessä on melkein sama asia kuin kananmunien haudonnassa. Noin kaksi jokaisesta haudonnasta.

²⁵ Ja näettehän, Joosua ja Kaaleb palasivat mukanaan todiste, että se oli hyvä maa. Heillä oli siitä todiste. Todiste. Mutta se ei ollut koko todiste. Heillä oli vain yksi todiste. Se juuri helluntaillaisilla oli, kun he menivät tuon maan poikki, erämaahan–Punaisenmeren yli, ja näkivät vihollisensa kuolleen. Silloin alettiin puhua kielillä todisteena siitä, että he olivat olleet siellä. Ihmiset tiesivät, että siellä oli jotakin hyvää. He tiesivät että jossakin oli maa, joka oli enemmän kuin mikään mitä siihen asti oli saavutettu. Näin on.

Mutta se ei ollut kaikki. Me olemme asettuneet sen varaan, kylväneet tuota siementä. Oikein. Jumala sanoo: “Jos joku teidän keskellänne tulee sisään ja alkaa puhua kielillä, oppimaton tulee sisään, hän sanoo: ‘No, nuo kaikkihan ovat järjiltään.’ Mutta jos joku profetoi ja paljastaa sydämen salaisuudet, niin silloin he lankeaisivat polvilleen ja sanoisivat, että Jumala totisesti on teidän kanssanne.” Paavali sanoi näin.

²⁶ Kun me pysähdymme yhteen todisteeseen, että kielilläpuhuminen olisi Pyhä Henki, mikä onkin hyvä. Se on totta. Se on Pyhän Hengen todiste, mutta katsokaapa muitakin, jotka myös tulevat mukaan.

Mutta heti kun niin tapahtuu, meidän otettava nimi pitääksemme muut ulkopuolella. Rakennettava aita kookospalmumme ympärille, etteivät muut kuin me pääse poimimaan. Siitä syystä muut eivät pääse mihinkään. Kyse on meidän omista itsekkäistä käsityksistämme sen sijaan, että antaisimme Pyhän hengen johtaa meidät kaikki pois. Ja me odotimme 40 vuotta eikä mitään tapahtunut. Te pysytte yhä siinä samassa paikassa, samassa vanhassa jutussa. Voi että.

²⁷ Me tajuaamme, että silloin tehtiin kohtalokas virhe. Ja kasvatettiin iso joukko taistelijoita. Sitähän meillä on, iso joukko taistelijoita. Joku sanoo: “Jumalan kiitos, minä kuulun Assembliesiin. Sinä olet ykseysläinen. Älä sinä puutu tähän mitenkään, sinä vanha Church of God, meillähän se jokin on. Church of God [sanoo]: “Kiitos Jumalalle, meidän olemme se porukka, jolla on se jokin. Meillä on se profetoitu nimi.”

Ykseysläinen sanoo: “Meillä on se, koska me kastamme oikein. Halleluja!” Te tappelijasakki. Jumala antaa teidän istua siinä paikassa kunnes te kuolette. Aivan varmasti.

Raamattu sanoo, että ihmiset pysyivät siellä niin kauan kunnes nuo vanhat tappelijat olivat kuolleet. Aamen. Täsmälleen niin. Hän antoi heidän pysyä siellä, kunnes kaikki nuo vanhat riitapukarit olivat kadonneet. Raamattu sanoo niin. Nuo tappelijat taistelivat organisaationsa rajojen puolesta, ja: “Älkää olko tekemisissä tuon porukan kanssa. Se on korppikotkien pesäpaikka, ja tämä on sitä ja sitä.” Niin kauan kuin sinulla on tämä päässäsi, sinä tulet vain istumaan siellä vuorella ja kuolemaan nälkään.

²⁸ Oletko koskaan tullut ajatelleeksi, mitä ihmiset tekivät noina 40 vuotena? Ei edes 40 päivän matkan päässä ja Jumala piti heitä siellä 40 vuotta. Sitä se oli silloin kauan sitten.

“Minä uskon, että...” Joku puhuu Herran Jeesuksen tulosta, minä uskon että se on myöhässä. Minä uskon seurakunnan olevan syyllisen siihen, että se on myöhässä. Jeesus sanoi niin. “Niin kuin oli Nooan päivinä, samoin tulee olemaan Ihmisen Pojan tullessa.” Nooan aikana Jumala oli pitkämielinen eikä halunnut, että kukaan kuolisi. Hän odotti, että ihmiset olisivat tulleet sisään ja tänään Hän odottaa, että seurakunta tulisi yhteen.

Tiedän ettei se ole kovin suosittua. Se ei ole suosittua ihmisten keskuudessa. Mutta veli, tämän hetken sanoma on tulla yhteen. Sielujen on kuljettava yhdessä. Meidän pitäisi olla yksi elävän Jumalan seurakunta–metodistit, baptistit, presbyteerit, luterilaiset, ykseysläiset, kolminaisuuslaiset, viiseysläiset ja kaikki me yhdessä. Me olemme yksi ryhmä. Me olemme Jumalan lapsia syntymän perusteella. Näin se todellakin on.

²⁹ “Kaikki, jotka Isä on antanut minulle, tulevat luokseni”, ja miten te aiotte tulla, kun olette rakentaneet niin korkean aidan, ettette voi koskea kookospähkinöihin. Näettekö? “Teidän pitää tehdä sitä ja tätä.” Voi, niin monet ihmiset...

Niin kuin tuo filippiläinen vanginvartija tuona yönä, kun hän sanoi: “Mitä minun pitää tehdä pelastuakseni?”

Mitä me sitten teemme? Me sanomme hänelle, mitä ei pidä tehdä. “Sinun pitää lopettaa sen ja sen tekeminen. Sinun pitää lopettaa siellä käyminen. Sinun pitää lopettaa tämän tekeminen.”

Hän ei todellakaan kysynyt minkä tekeminen hänen pitää lopettaa. Hän kysyi, mitä hänen pitää tehdä pelastuakseen. Näin on!

Paavali ei puhunut hänelle mitään vaikeatajuisia sanoja. Hän sanoi: “Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin sinä pelastut.” Siinä kaikki. Antakaa ihmisille heidän uskonsa takaisin niin, että he tietävät mitä tehdä ja miten toimia. Älkää sanoko: “Tule käymään ja liity meidän porukkaamme. Tule ja liity tuohon porukkaan.” Viekää ihmiset takaisin Jumalan tykö. Jumala tulee pitämään lopusta huolen. Viekää heidät tähän valtakuntaan. Vanhat taistelijat...

³⁰ Raamattu sanoo, että koska ihmiset eivät uskoneet noita kahta miestä... Kaaleb ja Joosua saivat tuon porukan hiljaiseksi. Kymmenen vuotta sitten ihmiset halusivat tietää... esitellä helluntailaiset ja muut ryhmät ja niin edelleen ja he... Yksi sanoi: “No, nyt me menemme näihin isoihin ryhmiin ja sellaisiin asioihin, ja me annamme Pyhän Hengen johtaa meitä eteenpäin.”

Jotkut sanoivat: “Antaa Pyhän Hengen johtaa.”

No, jotkut ongelmat ja kaikenlaiset jutut tulivat kuvioihin. Ja jos se ei ole Jumalasta, se tulee kaatumaan joka tapauksessa. Niinpä miksi... Antaa ihmisten vain jatkaa eteenpäin ja rakastetaan toinen toistamme. Älkää taistelko toisianne vastaan. Heti kun perkele saa teidät taistelemaan toisianne vastaan, hänen itsensä ei tarvitse taistella ollenkaan. Hän vain vetäytyy syrjään ja rupeaa piknikille ja katselee kuinka te tappelette toinen toisianne vastaan ja nauraa teille kun te väitätte, että teillä on Pyhä Henki ja tappelette toinen toistanne vastaan.

³¹ Rakastakaa toinen toistanne. Jeesus sanoi: “...tästä teidät tunnetaan minun opetuslapsikseni, kun teillä on keskinäinen rakkaus.” Siitä juuri kaikki ihmiset tietävät, että te olette minun opetuslapsiani: teillä on keskinäinen rakkaus. Se on paras todiste Pyhästä Hengestä, minkä minä tiedän, kun teillä on keskinäinen rakkaus. Kyllä vain. Se on se suuri käsky. Iso juttu. Vaikka te puhuisitte ihmisten ja enkelien kielillä, eikä teillä olisi rakkautta, se ei hyödyttäisi teitä yhtään.

Ymmärrättehän, älkää organisoiko pois Pyhän Hengen todistettanne... sehän on aivan oikein, minäkin uskon siihen, mutta odottakaapa. On paljon muutakin kuin se. (Antakaa anteeksi värilliset ystäväni.) Niin kuin tuo värillinen mies tuolla etelässä syödessään vesimelonia. Hänelle annettiin pikku siivu-suunnilleen tällainen. Poika olisi pystynyt syömään enemmän vesimelonia.

Hänelle sanottiin: “No, Sambo, mitäs pidit?”

Hän sanoi: “Hyvää, mutta onhan sitä enemmän.”

³² Siten tapahtuu, kun te saatte maistaa Jumalaa Pyhän Hengen tullessa kokoukseen. Se on hyvää, mutta minä haluan sitä enemmän. Sitä on enemmän, koska Hän lupasi, että kaikki lunastavat siunaukset ovat meidän. Kyllä vain!

He pysyivät vuorella 40 vuotta. Me olemme pysytelleet kirkkokunnissamme 40 vuotta, sähläämässä tällä tavalla ja sillä tavalla, ja... Oletko koskaan ajatellut, mitä ihmiset tekivät siellä 40 vuotta? Varmasti Jumala oli heidän kanssaan. Hän on ollut meidän kanssamme. He olivat olleet siellä 40 vuotta ja kasvattaneet lapsia. Jumala antoi ihmisten menestystä. Oli hyviä satoja. He tekivät paljon hyvää. Jumala siunasi heitä ja paransi heidän sairautensa. Heidän keskuudessaan ei ollut heikkoja, kun he tulivat pois erämaasta. Mutta hän antoi ihmisten jäädä sinne siihen asti, että nuo vanhat tappelijat poistuivat–kaikki kuolivat.

³³ Ja juuri täsmälleen niin Hän on tehnyt nykyaikana, pannut istumaan paikalleen, liittymään Assembliesiin ja liittymään Church of Godiin ja liittymään siihen ja tähän ja liittymään, liittymään, voi, niin että me jäämme tähän ja kasvatamme lapsiamme ja ostelemme Cadillacia ja bisneksemme menestyy ja kaikkea muuta.

Mutta nuo 40 vuotta ovat loppuillaan, veli. Uusi sukupolvi on noussut. Näin on. Ja Joosua nousi silloin eräänä päivänä. Hän uskoi ehdottomasti jokaisen osan Jumalan luvatusa sanasta; hän ei ainoastaan pidä sinusta huolta ja siunaa sinun liiketoimiasi ja niin edelleen, mutta sinulle on tarjolla enemmän kuin vain se. Jumala on tehnyt saman tänään. Ja minä uskon, että tämä Täyden Evankeliumin liikemiesten organisaatio on osa Jumalan ohjelmaa. Minä en nyt sano tätä siksi, että seison heidän edessään täällä. Jos sanoisin, olisin teeskentelijä.

³⁴ Minä tarkoitan sitä, koska he eivät ole iskeneet paalua maahan ja sanoneet: “tämä organisaatio”, tai “tuo organisaatio.” He ovat venyttäneet rajansa tarpeeksi, että voivat ottaa kaikki sisään. Ja siitä syystä minä olen osa heitä tänään, koska heidän ohjelmansa on sellainen, jonka minä uskon olevan oikea. Se venyy Assembliesiin, Church of Godiin, Forsquareen, P.A.J.C, P.A. of W:n, “Yhdistyneisiin kaikkiin”, kuka vain haluaakin, hän saa tulla juomaan ilmaiseksi vettä Jumalan vesien lähteestä.

Sillä ei ole merkitystä ratsastatko yksikyttyräisellä kamelilla, kaksikyttyräisellä, kolmikyttyräiselle tai kuinka monta niitä on, tai vaikka olisit aasin selässä. Ei. Merkitystä ei ole...?... Tässä talossa on ruokaa meille kaikille. Siitä on kyse, kun kokoonnutaan. Siksi minä olen seurannut liikemiehiä joka puolelle, koska siellä minä voin puhua kaikille ryhmille ja saada sanomani heille, antaa tiedoksi, että tämä on se juttu, johon minä uskon.

³⁵ Minä uskon, että sama asia koskee kaikkia. Ihmisten pitää olla osa sitä. He voivat olla esimerkkinä siitä, mitä Jumala voi tehdä, kun miehet kokoontuvat ja rikkovat kirkkokunnalliset rajansa. Minä uskon, että nämä miehet, nämä nuoremmat heput joita näette, mitä nämä ryhmät täällä ovatkaan? Nämä ovat niiden vanhojen taistelijoiden poikia.

Mutta nämä kaverit eivät ole taistelijoita. Tämä uusi porukka ei ollutkaan taistelijoita. Jumala antoi vanhojen taistelijoiden kuolla pois. Kun vanhat taistelijat kuolivat pois, Hän otti heidän poikansa ja kasvatti heidän keskuuteensa Joosuan, ja lähetti heidät ottamaan omakseen täyden lupauksen.

Ja uskon, että juuri sen me näemme tapahtuvan tänään. Uskon, että sitä juuri Kristittyjen liikemiesten organisaatio tekee. Jumala käyttää sitä väkevästi, ja Hän tulee jatkamaan niin kauan, kuin nuo kirkkokunnalliset aitaukset pidetään rikottuina. He eivät sano, mihin kirkkokuntaan sinun pitäisi kuulua. Kuulukaa ihan mihin haluatte.

Mutta, he yrittävät saada teitä... saada teidät pois noista vanhojen tappelijoiden asenteista, takaisin sinne, missä on tilaa kietoa kätemme kenen tahansa veljen ympärille. Onpa hän metodisti, presbyteeri, baptisti, ykseysläinen, kolminaisuuslainen tai mikä vain, häntä voi halata. Hän on veli. Älä taistelee hänen kanssaan; rakasta häntä. Aamen. Niin kauan kuin me pidämme tuon asenteen, Jumala antaa sadon jonakin päivänä. Ja minä uskon, että me lepäämme Hänen jalkojensa juuressa nyt...

³⁶ Te olette olleet tällä organisaatioiden vuorella 40 vuotta. Lähdetäänpä ylöspäin. Lähdetään täältä. Sananpalvelijat, palvelevat veljeni siellä ulkopuolella. Eikö sinustakin tunnu, että me olemme olleet tällä vuorella jo riittävän kauan? Etkö sinäkin ajattele, että me olemme sählänneet ja taistelleet ja sekoilleet riittävän kauan ja hautoneet näitä organisaatioittemme rajoja jo kyllin kauan?

Lähdetään tältä vuorelta ja edetään Luvattuun maahan! Lähdetään ja otetaan maa haltuumme. Jumala sanoi: “Menkää ja ottakaa maa omaksenne. Kaikki nuo vanhat taistelijat ovat kuolleet. Pankaa miekkanne tuppeen. Älkää taistelko!”

³⁷ Kuunnelkaa miehet, älkää tehkö samaa virhettä jonka teidän isänne tekivät, tai tekin joudutte olemaan täällä 40 vuotta. Katsokaa missä kristillisten miesten organisaatiot ja niin

edelleen, tai kristillisten miesten...?... Jos te teette organisaation, te joudutte jäämään tähän vielä 40 vuodeksi.

Mutta on aika, kun Jumala kutsuu seurakuntansa lähtemään eteenpäin. Siihen minä uskon. Ja huomattaapa, Hän sanoi: “Kun menette Seirin vuoren ohi,... siis siellä on teidän kirkkokunnallinen veljenne Eesau (hyvä presbyteeri, metodisti tai baptisti). Älä välitä hänestä. Älä sählää hänen kanssaan. Mene vain ohi ja sano: ‘Mitä kuuluu, veli?’” Kävele vain eteenpäin. Mutta sinä haluaisit käydä häneen kiinni ja kovistella häntä ja sanoa hänelle, ettei hän ole saanut mitään. Näin se on! Muista että hänellä on juuri se, minkä Jumala on hänelle antanut. Hän on lähtöisin samasta herätyksestä kuin sinäkin. Aivan.

³⁸ Hänellä... Hänelle sanottiin... Joosualle sanottiin: “Katso, ettet mene Seirin vuoren yli, koska minä olen antanut sen Eesaulle.” Sen edemmäksi hänen ei pitänyt mennä. Siinä kaikki, minkä hän ymmärtää. Se on se ainut asia, josta hän tietää – hänen kirkkokuntansa. “Voi, me olemme sitä ja sitä, me olemme...” Siinä kaikki, mitä hän tietää. Siinä kaikki, mitä Jumala antoi hänelle. “Mene vain ohi nyt. Älä ala sählää ja taistella hänen kanssaan. Mene rauhallisesti ohi. Mutta kuuntelepa Jaakob, sinä helluntailais-Jaakob, sinä todellisesti uudestisyntynyt, jolla on tuo kokemus, ja jota Pyhä Henki johtaa–älä rupea sähläämään hänen kanssaan.”

Mutta helluntailaisella Jaakobilla on täydellinen lupaus siellä maassa asioista, joita tulee tapahtumaan. Jumala sanoi, että Hän juuri...?... koko jutun ja asettaa sinut Luvattuun maahan, Hengen täyteys mukana kaikissa toimenpiteissäsi.

³⁹ Minä seisoin eräänä aamuna kokouksessa ja näin, että minä itse, että minun palvelustehtäväni on hengellinen palvelustehtävä, enkä ole niinkään saarnaaja. Mutta huomattaapa, noilla riveillä, joissa puhuttiin Charles Pricesta ja siitä että hän on kuolemassa, ja veli Shakarian profetoi, että nämä asiat tulevat tapahtumaan, ja voi, minun henkeni nousi minussa ja sanoin: “Siinä se, siinä se on, siinä se on. Jos ihmiset vain näkisivät sen.”

Me olemme valmiita nousemaan ja ottamaan maan haltuumme. Muistakaa, mitä minä sanoin sairaaloista ja niin edelleen. Me olemme valmiita tekemään sen, kun te, vanhojen taistelijoiden pojat kokoonnutte.

Voi te sananpalvelijat täällä, te veljet täällä Phoenixissa, rikkokaa kirkkokunnalliset rajanne. Tehkää parannus ja saakaa helluntailainen herätys! Me voimme kaikki liittyä...?... haluamme herätystä, Pyhän Hengen lankeavan takaisin seurakuntaan, ja seurakunnan tulevan Pyhän Hengen johtamaksi. Jumala haluaa tehdä sen. Menkää ja ottakaa maa omaksenne.

Menkää noiden ohi. Älkää jääkö sähläilemään heidän kanssaan. Jos he eivät halua mukaan, ei se mitään. Ei siinä mitään. Jatkaakaa eteenpäin: “Terve veli.” Menkää vain ohi. Hän on rajatapaus-uskova. Siinä kaikki, mitä hän osaa–seistä rajalla. Sillä lailla on monen ihmisen laita nykyään. Kaikki mistä he ovat perillä, on heidän kirkkokuntansa. “Minä kuulun siihen. Minä kuulun tähän.”

⁴⁰ Minä kysyin eräältä naiselta oliko hän kristitty. Hän sanoi: “Minä annan sinun ymmärtää, että poltan kynttilää joka ilta”, niin kuin sillä olisi mitään tekemistä minkään kristillisen kanssa.

Kuulin erään miehen sanovan: “Olen amerikkalainen. Varmasti olen.” Sillä ei ole asian kanssa sen enempää tekemistä kuin, että sika tarvitsee naistensatulaa. Sillä ei ole enempää tekemistä sen kanssa, kuin että panisitte sialle satulan. Miten niin? Amerikka ei tarkoita kristillisyyttä. Kristillisuus on uudestisyntymisen kokemus, Pyhän hengen kaste, Joka... ystävyyden ja rakkauden ja suvaitsevaisuuden. Ja Pyhä Henki valloittaa seurakunnan ja tekee suuria asioita. Voi, varmasti. Kyllä vain.

Luulin, että tunsin jonkin liikkuvan ympärilläni. En tiennyt, mikä se oli. En ollut varma, olinko jo noussut... sanoi: "Joku liikkuu nyt tässä pöntön ympärillä. Ajattelin: "Nyt sitä mennään...?..." Kyllä.

⁴¹ Omistaen lupaukset. Lupaus on teille ja teidän lapsillenne, ja niille jotka kaukana ovat, ja kaikille jotka ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu. Kristityt veljet, sisaret, me olemme olleet tässä maassa riittävän kauan. Me olemme olleet tämän vuoren tienoilla. Olemme olleet tämän kirkkokunnallisen vuoren paikkeilla liian pitkään.

Me olemme olleet täällä 40 vuotta ja pitäneet tätä todisteena: puhumista kielillä. Hyvä tavaton! Kun on voimia, joista ei tiedetä mitään. Kun on käyttämättömiä voimavaroja: "Mitä te pyydättekin minun nimessäni, sen minä teen. Pyytäkää Isältä mitä tahansa minun nimessäni, niin minä teen sen." Aamen. Ainoastaan jumalallinen parantaminen ja puhuminen kielillä. No, ne, ne ovat vain joitakin noista rypäleistä, joita tuotiin, kun palattiin tuota maata kiertelemästä. Maa on meidän! Se kuuluu meille. Älkää te sitä pelätkö, että joku toinen voittaa teidät siellä. Liittykää yhteen hänen kanssaan ja jatkakaa eteenpäin. Sillä tavalla se pitää tehdä. Me olemme olleet tämän vuoren liepeillä jo 40 vuotta. Lähdetään pois sieltä ja mennään kohti Luvattua maata.

⁴² Minun rukoukseni on, että Jumala auttaisi näitä liikemiehiä pitämään sydämensä yhtenäisenä. Näin on. Ja jos sananpalvelijat eivät tee sitä, Jumala nostaa liikemiehiä tekemään sen, tai jotakin muuta, saadakseen heidät yhteen... Koska seurakunta ei voi kulkea käsi jossakin paikassa ja pää toisessa ja jalka toisessa. Hänen pitää saada profetointia ja kokoontumisen meteliä (siinä kaikki, mitä minä voin kertoa teille), niin että Herran Jeesuksen Kristuksen koko ruumis seisoo yhtenä yhtenäisenä Jumalan yksikkönä, ja sitten me jätämme tämän vuoren, ja menemme yli, ja otamme Luvattun maan omaksemme. Siihen asti olen teidän veljenne ja taistelen ainoastaan tuon yhden päämäärän takia: yhdistääkseni elävän Jumalan seurakunnan yhdeksi sydämeksi ja yksimieliseksi. Jumala teitä siunatkoon. Veli Shakarian...

[Tyhjä kohta nauhassa –toim.]

⁴³ Ajatelkaapa sitä, että kun te palvotte niin vilpittöminä kuin me nyt olemme, joskus silti emme kykene näkemään Jumalan todellista voimaa niin suurena, kuin se meidän keskellämme on. Kun tämä näky tuli, joka... Monet teistä – ehkä kaikki täällä ovat olleet kokouksissa ja nähneet näkyjen tulevan, ja näyttävän mitä tapahtuu. Ja syy siihen, että mainitsin tämän, sanoakseni tänä aamuna, on todella... Jos te vain voisitte havaita että Jumala on läsnä. Tuosta Valosta on otettu valokuva monta kertaa. Siinä–siinä on Jumala, koska se tuo esiin tuon saman luonnon.

⁴⁴ Aivan kuin jos–jos puu... Olin täällä Arizonassa jokin aika sitten ja näin sitruspuun, jossa oli monia erilaisia hedelmiä. Ehkä se oli appelsiinipuu ja siinä kasvoi ehkäpä sitruunoita ja greippejä. Ne–ne kasvavat puussa. Mutta Jeesus sanoi Johannes 5–15 luulisin, "Minä olen viinipuu ja te olette oksat." Nyt, jos tuo oksa tuottaa... tai tämä viinipuu tuottaa ensimmäisen oksan, jos tuo viinipuu tuottaa toisenkin oksan, se tuottaisi toiset Apostolien teot. Katsokaa nyt, se on oksastettu... Näitä muita sitruspuita voidaan oksastaa, ja se tulee elämään tuon puun elämästä.

⁴⁵ Mielestäni nykyään meidän–ei vähätellen organisaatioitamme, mutta me–me panemme asian perään pisteen. Ymmärrättehän: "Me uskomme tähän ja tähän, ja siinä kaikki." Jos asian perään pantaisiin pilkku: "Me uskomme tähän plus kaiken, jonka Jumala näyttää meille", näettehän, asia olisi toisin, siis teidän organisaationne. Mutta kun asia päätetään pilkkuun [pisteeseen? –suom. huom.], mitään ei enää voi lisätä. Ja kun tuo puu kasvaa edelleen, luulisin että seurakunta, mikä tahansa seurakuntaorganisaatio todellisuudessa kuihtuu pois Kristuksen elämästä. Niin minä uskon. Koska siihen on silloin oksastettu tai lisätty jotakin. Ja silloin

maallikoilta on otettu valta pois ja pantu se sananpalvelijalle, piispalle tai mikä se sitten onkaan. Kuten Ilmestyskirjassa sanotaan: "Nikolaiittojen teot" – niko tarkoittaa voittoa, ja laiitta [=maallikot –suom.] Minusta tällaiset kokoukset antavat Jumalalle mahdollisuuden työskennellä maallikoiden kautta. Jumalan voima työskentelee maallikoiden kautta.

⁴⁶ Tämä tapahtui vuonna 1933. Olin silloin baptistisaarnaaja. Ja nyt olen 51-vuotias ja nähnyt tuhansia näitä näkyjä ja monet teistä ovat olleet kokouksissa. Kysykää keneltä tahansa, ovatko ne koskaan pettäneet. Ne eivät ole koskaan pettäneet. Ne eivät voi pettää. Kyse on Hänestä.

Me huomaamme, että tämä on uutta seurakunnalle tänään, kuten Pyhän Hengen voima on uutta siinä muodossa kuin mitä me näemme täällä. (Kuten kuulen baptistien ja veljieni ja niin edelleen todistavan.) Me huomaamme, että tämä on uutta seurakunnalle.

Mutta mistä tässä on kyse? Se on–se on uusi oksa, joka puhkeaa tuosta Viinipuusta. Ja jos te tarkkailette sitä, se toimii aivan kuten Apostolien Teoissa, miten Pyhä Henki nousee ihmisten keskuuteen ja sanoo erilaisia asioita.

⁴⁷ Tänä aamuna olin menossa rukoushuoneelleni. En tiedä mitä pitäisi kutsua näyksi. Mutta minä näin nämä asiat. Se tapahtui kauan ennen kuin maailma joutui sotaan, ja minulle sanottiin: "Tulee diktaattori, jonka nimi on Mussolini, ja hänen ensimmäinen hyökkäyksensä kohdistuu Etiopiaan ja hän tulee valloittamaan Etioipian. Mutta hän tulee joutumaan häpeään. Ja kaikkea, mistä minulle puhuttiin, seitsemästä merkittävästä asiasta... Ehkä huomenna minä tuon sen vanhan paperilapun ja annan teidän katsoa sitä. Ja näyttää miten ne ovat toteutuneet–viisi asiaa täydellisesti, ja tuo seitsemäs ennustettiin. Siitä puhuttiin siellä, että kun naisille annettaisiin oikeus äänestää, että... ei minulla ole mitään sitä vastaan... minut on kutsuttu..."

[Tyhjä kohta nauhassa –toim.]

⁴⁸ Koko maa näytti siltä kuin kivet olisivat lentäneet ilmaan ja kannot savusivat ja–ja niin edelleen. Ja välittömästi sen jälkeen, herra Roosevelt–todella hänen hallintonsa aikana täällä–maailma joutui sotaan. Ja Mussolini teki juuri niin ja Maginot-linja ja kaikki mistä me olimme puhuneet. Ja vaalit, tiedämme, että naiset valitsivat presidenttimme.

Olen... aivan kuten tapahtui etelävaltioissa, etelävaltalainen kun olen, ihmiset kysyvät minulta kovasti tätä: "Mitä mieltä olet rotuerottelusta?" ja niin edelleen. Minä vain... se...?... amerikkalaisena, minä–minä uskon...?... Mitä se sitten maksaakin, selvä. Nyt jos se tulee olemaan presidenttimme, meidän on kunnioitettava sitä.

⁴⁹ Muutama päivä sitten kirjoitin ylös mitä tuli mieleeni. Ja joku sanoi (uskon sen olleen tummalasisen herrasmiehen, joka istui täällä tänä aamuna), "hän tulee olemaan todellinen presidentti ensimmäiset neljä vuotta." Täsmälleen.

Mutta kuunnelkaapa. Me olemme ohittaneet armonpäivän synnin vuoksi. On myöhäisempää kuin uskottekaan...?... Näettekö? Hetki lähestyy. Ja muistakaa, se tapahtuu houkutusten kautta. Ja me olemme lähellä lopun hetkeä nyt. Olen–olen varma siitä. Olen niin ehdottoman varma kuin... Silti minä...

⁵⁰ Monet teistä ovat sanoneet mukavia kohteliaisuuksia tästä palvelustehtävästä ja niin edelleen. Olkoon se sitä mitä se on. Mutta jos te uskotte, että me puhumme Herran nimessä, Amerikka on mennyttä. Näin on. Ja jos milloinkaan on aika tehdä työtä, meidän on tehtävä sitä nyt, juuri nyt. Ja: "Kaikki, jotka Isä on antanut minulle, tulevat." Ja meidän on ruvettava nuottaamaan todella ankarasti ja pian.

Ja minä arvostan... Ja minä sanoin tänä aamuna, lopettaessani–en viedäkseni toisten aikaa, toiseen kertaan täältä... Annatko sen anteeksi? Luulen puhuvani huomeniltapäivällä ja toivon, että te voisitte tulla. Haluaisin puhua aiheesta: "Olemme olleet tällä vuorella 40 vuotta."

⁵¹ Niinpä uskon, että niin monessa osastossa kuin Herra on käyttänyt minua auttamaan niitä organisoitumaan, ja kaikkialla palvelustehtävissäni... En ole koskaan yrittänyt-antanut tehtävästäni tulla mitään näytöstä. Jeesukselta Kristukselta puuttui yksi asia; showmiesmäisyys. Joku sanoi jokin aika sitten: "Veli Branham, sinun pitäisi toimia niin kuin Nämä-ja-nämä toimivat", niin kuin veljet, jotka ovat puhuneet. Minun asemani Kristuksen ruumiissa on pitää silmällä hengellisiä päämääriä ja sitä, mihin ne johtavat. Sitä varten minut on vihitty. Se on minun tarkoitukseni-että-että-että olen täällä-Kristus on asettanut minut vahtimaan hengellistä aluetta. Ja nämä, joita kutsutaan isoiksi kihoiksi...

Katsokaas, se mies (kenestä hän sitten puhuikin, uskoisin, että se veli istuu täällä)... Me emme voi olla iso kiho ja olla kristitty. Suunta ylös on alas. Joka nöyryyttää itsensä, korotetaan.

⁵² Ja monet ovat sanoneet... Joku kutsui minut jokin aika sitten-hyvin merkittävä henkilö suuresta organisaatiosta sanoen: "Veli Branham, me teemme näin ja näin ja näin ja näin, jos sinä vain lakkaat sanomasta siitä ja siitä." Lakkaat sanomasta siitä ja siitä? Sitähän minun palvelustehtäväni on. Minun elämäni on sitä. Sillä juuri minä tulen toimeen. En todellakaan voi tinkiä Jumalan Sanasta jonkin asian takia. Minun on oltava ehdoton. Me olemme... sanoi: "...?... juttu on, että sinä olet hölmöillyt ympäriinsä... semmoisten porukassa, joissakin pikkuporukoissa, tai ryhmissä ja sitä rataa. Tule pois." Näettekö? Tuo mies ei tiennyt mitä sanoi.

Jospa hän olisi tiennyt, että sama asia sanottiin [Tyhjä kohta nauhassa -toim.] elämämme Herralle Jeesukselle Kristukselle. Hänen omat veljensä sanoivat: "...?... mene ja järjestä joku kunnan show, isket isoihin hermokeskuksiin."...?...

Hän sanoi: "Teidän aikanne on aina. Minun ei ole vielä." Hän oli tekemisissä oppimattomien kalastajien kanssa, miesten, jotka eivät osanneet lukea tai kirjoittaa. Näettehän, mitä maailma kutsuu hyväksi, Jumala kutsuu järjettömäksi.

⁵³ Ihmettelen minkä tulkinnan sen ajan kirkonmiehet antoivat sananpaikalle Jesaja 40:ssä? Ehkä Jumala avaisi taivaat ja laskisi käytävän alas, ja Johannes Kastaja marssisi alas enkel'orkesterin kanssa. Mitähän se olisi ollut, kun kaikki korkeat paikat olisi alennettu ja alavat paikat korotettu, ja vuoret kirmailisivat kuin pikku pässit ja kaikki lehdet taputtaisivat käsiään? Vanha (anteeksi tämä ilmaus, en tarkoita tätä ihan tällä tavalla, vaan vain tehdäkseen asian selväksi.), vanha epämääräisen näköinen kaveri lampaannahka ympärillään tuli ulos erämaasta, seisoi mudassa nilkkojaan myöten ja peseytyi ehkä joka kolmas tai neljäs kuukausi. Silloin kukkulat alennettiin ja laaksot korotettiin. Ei mikään iso tärkeä heppu jotakin kukkaisjuttua taustanaan. Se on pelkkää pullistelua. Jumala haluaa miehiä. Näin on. Ole vaatimaton.

⁵⁴ Ja-ja veljet, siitä minä pidän näissä ihmisissä. Niin kuin tuo mies ilmaisi vähän aikaa sitten, että nämä liikemiehet kuten tämä..., joskus ovat ojankaivajia, jotka eivät tuo itseään julki tällaisen joukon keskellä. Mutta nämä miehet, joilla on (nämä liikemiehet täällä) usko ja sen sellaista, minusta se osoittaa nöyryyttä tulla ja tunnustaa tämä helluntaisiunaus, ja se mitä Jumala on tehnyt heidän kauttaan. He ovat kyllä merkkimiehiä maailmassa, mutta mikäli panitte merkille, he maksavat omat kulunsa ja menevät kaikkialle ympäri maailman vain yrittääkseen tehdä jotakin auttaakseen jotakin toista veljeä tulemaan tähän porukkaan, antavat valon loistaa.

⁵⁵ Ja minä ajattelen tänä aamuna kaikkia kokouksia, joissa olen koskaan ollut, tämä on ollut minun mielipiteeni. Minulla on ollut ihmisiä... kuullut heidän huutavan ja ylistävän Herraa, ja kuitenkin heillä ei ole uskoa edes hammassärlyn parantamiseen. Näettekö? Mutta se on-se on yksi Jumalan siunauksista, mutta mitä tulee Jumalan voimaan, se on silloin, kun he asettuvat paikoilleen, Pyhä Henki... Tarkkailkaapa kokouksissa, kun erottaminen tulee. Kaikki ovat hiljaa, lähestytään kunnioittaen Jumalaa pyhydessä. Ja Jumalan pelko liikkuu ja katsokaa miten todellinen tunnustus muuttaa ihmisten kasvojen ilmeen ja semmoista, niin kuin minä katselin ympärilläni tässä talossa aamulla.

⁵⁶ Minulle tämä on merkittävin aamiainen, mitä koskaan olen nauttinut missään kristittyjen liikemiesten ryhmässä siitä lähtien, kun olen heidän kanssaan ollut. He ovat ainoa ryhmä, johon minä kuulun, juuri tähän. Minä en kuulu yhteenkään organisaatioon, mutta tämä on ainut, mihin kuulun. Minä arvostan tätä ihmisryhmää, koska se on asia, jonka takana seison. Ja täällä istuvat Assemblies, Church of God, [Yhdistyneet, Jumalan seurakunta, Four-square. Amerikan eri seurakuntia –suom.], baptistit, presbyteerit, ykseysläiset, kakseuslaiset, kolminaisuuslaiset, veli...

Olen puhunut siitä samoin kuin siitä kaivosta, jonka Jaakob kaivoi. Minä en... En ehkä ilmaise sitä oikein, tai sano oikeanlaisia sanoja, mutta minä sanon sen niin, että te ymmärrätte. Hän kaivoi yhden kaivon ja filistealaiset pakenivat häneltä–ajoivat hänet pois sen ääreltä. Ja hän antoi sille nimen: “ilkeys.” Hän kaivoi toisen kaivon ja nimitti sen “riidaksi.” Sitten hän kaivoi seuraavan kaivon ja sanoi: “Tässä on tilaa meille kaikille.” Niinpä mi–minusta se on juuri sitä, mitä täällä on: tilaa meille kaikille: tilaa meille kaikille, kyllä vain, jossa me voimme kokoontua ja istua yhdessä taivaallisissa eivätkä kirkkokunnalliset raja-aidat häiritse meitä. Me olemme vain yksi ryhmä Kristuksessa.

⁵⁷ Jospa voisin nähdä kaikki suuret seurakunnat, hengelliset seurakunnat, jotka taistelevat tuossa oikeassa viinipuussa, joka tulee Kristuksesta Jeesuksesta, kunpa edes helluntailaiset voisivat kokoontua veljinä... En piittaa heidän organisaatioistaan. He voivat pitää ne, jos haluavat, ei siinä mitään. Mutta älkää lopettako niitä pisteeseen. Ojentakaa kätenne ja menkää kaverin tykö. Näettekö? Tulkaamme kaikki yhteen. Näettekö? Jospa minä näkisin sen tapahtuvat (sanon tämän niin kunnioituksella kuin vain voin), minä–jos näkisin sen tapahtuvat tänä aamuna, voisin sanoa niin kuin tuo vanha Simeon: “Herra, laske nyt palvelijasi menemään rauhaan, Sanasi mukaan, sillä minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi.”...?... Ja tuon hetken on tultava pian veljet, koska meidät tullaan pakottamaan yhteen. Muistakaa tämä. Jumala teitä siunatkoon. Kiitos veli.